

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Montpur montážní společnost s.r.o.** se sídlem Praha, Na Zámecké 1518/9, zastoupený Mgr. Bc. Tomášem Kasalem, LL.M., advokátem se sídlem Kolín, Kutnohorská 43, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 29.12.2015, č.j. 45228/15/5100-41451-711055,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29.12.2015, č.j. 45228/15/5100-41451-711055.

I. Podstata věci

Dne 29.12.2015 vydal žalovaný dle § 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní žalobce s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí, a to z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Středočeský kraj (dále jen „správci daně“). Vyhověl tak podnětu Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Kolíně, ze dne 2.10.2015, který byl odůvodněn zejména tím, že sídlo žalobce je umístěno na tzv. hromadné virtuální adrese, na které žalobce nevykonává žádnou podnikatelskou činnost. Správce daně v rámci své úřední činnosti zjistil, že žalobce vykonává podnikatelskou činnost na adresách provozoven, a to na adrese Polní Chrčice 90, a na adrese 9. května 16, Sány.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce rozhodnutí žalovaného napadá, neboť zasahuje do jeho práva na svobodné podnikání a práva na to, aby byl kontrolován místně příslušným kontrolním orgánem dle § 13 daňového řádu. Napadeným rozhodnutím je negativně ovlivňována i samotná podstata podnikání žalobce, protože napadeným rozhodnutím utrpěla jeho prestiž v očích obchodních partnerů.

Žalobce je přesvědčen, že správní orgán obešel zákon a zcela nedůvodně přistoupil k delegaci místní příslušnosti v situaci, kdy není prokázána účelnost takové změny, resp. splnění zákonných předpokladů k takovému postupu.

Žalobce v replice jako reakci na vyjádření žalovaného k žalobě kromě zopakování argumentů uvedených v žalobě nově označuje jako listinné důkazy zápisy z jednání žalobce s několika obchodními partnery, z nichž má plynout, že tato obchodní jednání byla realizována v sídle žalobce, nikoli v jeho provozovně.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuje žalobce napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí argumentace žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí, vypořádává se se všemi žalobními námitkami a odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a argumenty v něm uvedené.

Žalobu navrhuje zamítnout jako nedůvodnou a na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Přestože žalobce v žalobě označil jako žalovaného Ministerstvo financí, je žalovaným Odvolací finanční ředitelství. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je totiž žalovaný určen § 69 s.ř.s., podle něhož je žalovaným ten správní orgán, který rozhodl v posledním stupni. V daném případě to bylo Odvolací finanční ředitelství, jehož rozhodnutí žalobce žalobou napadá.

V nyní posuzované věci se jedná o otázku místní příslušnosti ke správě daní. Platí, že místní příslušnost správce daně je odvozena od bydliště, sídla, provozovny, adresy nemovitosti apod. daňového subjektu tak, jak je upraveno zejména v § 13 až 15 daňového řádu. V jednotlivých případech, kde to specifické požadavky řádné a efektivní správy daní vyžadují, však lze tato pravidla prolomit a určit, že správu konkrétní daně konkrétního daňového subjektu vykoná jiný správce daně než ten, kterého označil zákon. Tuto výjimku z obecné příslušnosti ke správě daní však lze uplatnit pouze zákonem stanoveným způsobem a v zákonem stanovených případech.

Podle § 18 odst. 1 daňového řádu na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejbližší společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2017, sp. zn. 4 Afs 32/2017, „[p]ro případy delegace dle § 18 odst. 1 daňového řádu je rozhodná účelnost nebo potřeba mimořádných odborných znalostí. Jedná se o alternativní kritéria, kdy jedno z nich může v žádosti, resp. podnětu k delegaci, uvádět jak daňový subjekt, tak i správce daně. Jak vyplývá z rozhodnutí žalovaného, při posuzování

účelnosti delegace místní příslušnosti je potřeba brát v úvahu základní zásady správy daní, vyjádřené v části první, hlavě II daňového řádu, zejména zásadu přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti, klientského přístupu, hospodárnosti a efektivity, a to právě tehdy, je-li řízení zahájeno ex officio. Delegace ve vztahu k účelnosti správy daní představuje kombinaci důvodů a zjištění, ze kterých je patrné, že realizace správy daní bude účelnější a efektivnější u správce daně, na kterého má být výkon správy daní delegován. Je třeba zkoumat nejen formální zápis v obchodním rejstříku, ale primárně i skutečný obsah činnosti vykonávané daňovým subjektem“.

Žalobce v žalobě předně namítá, že na základě jediného místního šetření v jeho sídle nelze činit závěry o tom, že se jedná pouze o tzv. virtuální sídlo. Kontrola nezjistila, zda má žalobce na místě pronajaté kancelářské prostory, ani nezjistila přítomnost zaměstnanců nebo členů statutárního orgánu žalobce. Žalobce v replice k této námitce dále uvádí, že místní šetření bylo provedeno velmi „banálním“ způsobem. Totéž žalobce uvádí i ve vztahu k místnímu šetření provedenému v místě provozovny žalobce.

Ze správního spisu k tomu vyplývá, že dne 18.6.2015 správce daně provedl místní šetření ve skladu žalobce na adrese 9. května 16, Sány a v provozovně na adrese Polní Chrčice č.p. 90, o kterém byl pořízen úřední záznam č.j. 3073917/15-2119-00540-203201, ve kterém správce daně uvádí, že dle tvrzení tamního starosty má žalobce v současné době v Sánech pronajatý objekt, který slouží jako sklad, přičemž objekt v Polních Chrčicích slouží jako provozovna. V provozně byla zastížena asistentka jednatelů žalobce, která zároveň působí jako účetní žalobce, která uvedla, že nikdo z jednatelů žalobce není v provozovně přítomen. Dále uvedla, že v Sánech mají sklad materiálu a veškerá výroba izolací pro chladírenské výrobky se děje v provozovně v Polních Chrčicích. K sídlu na pražské adrese se „nechtěla vyjadřovat“. Dne 25.6.2015 bylo správcem daně provedeno další místní šetření v provozovně žalobce v Polních Chrčicích, o kterém byl pořízen úřední záznam č.j. 3019201/15/2111-00510-201265. Z úředního záznamu se podává, že se jedná o oplocený objekt s vraty označenými tabulí, kde je uveden název společnosti, sídlo společnosti (malým písmem), provozovna, telefon, pracovní doba, IČO a DIČ. V areálu se nachází kanceláře, sklady materiálu a vozový park. Přítomná zaměstnankyně žalobce uvedla, že v sídle má žalobce kancelář, kam chodí pošta a občas se sejde vedení. Jako příloha k tomuto úřednímu záznamu byly správcem daně pořízeny fotografie objektu a vozového parku. Dne 4.8.2015 byl pod č.j. 5495312/15/2004-52524-110442 pořízen úřední záznam o místním šetření správcem daně na adrese sídla žalobce v Praze, Na Zámecké 1518/9. V úředním záznamu je uvedeno, že na předmětné adrese se nachází pětipodlažní dům. U vchodových dveří do domu se označení žalobce nenachází. Žalobce není uveden ani na vývěsní desce ve vstupní místnosti domu, kde se nachází poštovní schránky a zvonky. Na vývěsní desce je ale uvedena společnost Central office, která je označena i na jedné z poštovních schránek, na které je vylepen seznam přibližně devadesáti

společností, mezi nimiž se nachází i žalobce. Žalobce nebyl označen ani na žádném ze zvonků. Správce daně dohledal pouze zvoněk s označením Central office, na který opakovaně zvonil, avšak bez odezvy. Jako důkazní prostředky byly k úřednímu záznamu přiloženy na místě pořízené fotografie předmětného domu, vývěsní desky, poštovních schránek a zvonků.

Správce daně provedl tři šetření na místě, a to na pražské adrese sídla žalobce, v žalobcově provozovně i v jeho skladu. O těchto místních šetřeních vyhotovil v souladu s § 63 daňového řádu úřední záznamy. Dle názoru zdejšího soudu správce daně při místních šetřeních postupoval v souladu se zákonem, o výsledcích místních šetření vyhotovil úřední záznamy a k nim přiložil i fotografie potvrzující skutečnosti v těchto záznamech uvedené. Žalobce nadto ponechává tuto žalobní námitku toliko v obecné rovině a blíže neuvádí, z jakých důvodů považuje provedená místní šetření za „banální“. Z těchto důvodů zdejší soud nepovažuje tuto žalobní námitku za důvodnou.

Žalobce dále namítá, že k delegaci místní příslušnosti z důvodu účelnosti může dojít pouze za situace, kdy je skutečně celá činnost daňového subjektu vykonávána jinde než na adrese sídla. V posuzované věci však dle názoru žalobce správce daně zjistil, že část činnosti je vykonávána mimo sídlo žalobce. Žalobce nezastírá, že část jeho majetku a několik zaměstnanců se nachází na adrese provozovny, avšak ekonomické a obchodní centrum společnosti je v Praze. Správce daně v rámci dvou místních šetření zjistil jen to, že v provozovně jsou sklady s materiálem, vozový park a základní kanceláře pro chod provozovny. Dle názoru žalobce však nebylo zjištěno, že by zde skutečně bylo umístěno vedení společnosti a správa účetnictví. Dále uvádí, že z jeho účetnictví vyplývá, že k převážné většině obchodních případů dochází na území Prahy, kde dochází nejen k uzavírání „kontraktů“, ale zejména k obchodním jednáním a realizaci předmětů jednotlivých obchodních případů.

S výše uvedenými argumenty se však zdejší soud neztotožňuje. V souladu se závěry, ke kterým zdejší soud dospěl v rámci své předchozí rozhodovací činnosti (srov. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 17.8.2016, sp. zn. 62 Af 60/2015, ze dne 1.2.2017, sp. zn. 62 Af 69/2015, ze dne 11.7.2016, sp. zn. 30 Af 44/2014, a ze dne 7.10.2016, sp. zn. 30 Af 32/2015, všechny dostupné na www.nssoud.cz), je při rozhodování o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní dle § 18 odst. 1 daňového řádu podstatné místo reálného každodenního chodu daňového subjektu (nikoli to, aby se v tomto místě uskutečňovala veškerá činnost, nýbrž činnost stěžejní).

Pojem „účelnost“ ve smyslu § 18 odst. 1 daňového řádu je neurčitým právním pojmem, jenž správní orgán interpretuje a aplikuje na konkrétní věc. Je proto nutné, aby dostatečně zjistil skutkový stav a v jeho kontextu si následně vyložil tento pojem. Účelnost delegace přitom nemusí nutně spočívat pouze ve snížení nákladů souvisejících se správou daní, nýbrž např. i v uspořené čase v důsledku zkrácení vzdálenosti mezi delegovaným správcem daně a žalobcem či možnostem efektivnější

kontroly žalobce ze strany správce daně (srovnej k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.10.2016, sp.zn. 1 As 230/2016).

V posuzované věci žalovaný zjistil, že hlavním předmětem činnosti žalobce je výrobní a montážní činnost, která se uskutečňuje v provozovně v Polních Chrčicích, kde se nachází sklady i kanceláře a byla tam také zastižena žalobcova zaměstnankyně. Provozovna je řádně označena identifikačními údaji žalobce a jsou zde uvedeny i otvírací hodiny žalobce; je tak zřejmé, že se v provozovně uskutečňuje i kontakt s veřejností (zákazníky žalobce). Soud je tedy toho názoru, že v této provozovně probíhá podstatná část faktického výkonu podnikatelské činnosti a v tomto místě je situováno nosné zázemí pro reálné podnikatelské aktivity žalobce. Také pořízená fotodokumentace z provozovny odpovídá podle zdejšího soudu obecnému vnímání představy o místě vlastního reálného výkonu podnikatelské činnosti z pohledu věcného.

Naopak na adrese sídla žalobce v Praze se jeho označení nachází toliko na poštovní schránce patřící společnosti Central office, a to společně s dalšími přibližně 90 společnostmi. Na místě sídla nebyl nikdo ze zaměstnanců ani členů statutárního orgánu žalobce zastižen a nebyly správcem daně nalezeny ani prostory, kde by se jakákoli podnikatelská činnost žalobce mohla uskutečňovat.

Ostatně i zaměstnankyně žalobce, působící jako asistentka jednatelů a účetní, při místním šetření uskutečněném dne 18.6.2015 mimo jiné uvedla, že veškerá výroba se uskutečňuje v provozovně na adrese Polní Chrčice 90 a že v sídle v Praze má žalobce kancelář, kam chodí pošta a občas se sejde vedení. Na základě výše uvedeného má zdejší soud za to, že se skutečný každodenní chod žalobce neodehrává na adrese sídla v Praze, nýbrž v jeho provozovně v Polních Chrčicích.

Smyslem institutu delegace příslušnosti k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně je zajištění efektivity a hospodárnosti správy daní tam, kde existuje předpoklad, že jiný věcně příslušný správce daně bude schopen zajišťovat správu daní daňového subjektu s menšími náklady a efektivněji. Tak je tomu v případě správy zajišťované nejbliž každodenního výkonu reálné podnikatelské činnosti takového subjektu. Zdejší soud má s ohledem na shora uvedené za prokázané, že faktický každodenní výkon reálné podnikatelské činnosti ve vztahu k podnikatelské činnosti žalobce probíhá v Polních Chrčicích; na tom by nic nemohlo změnit ani to, pokud by se prokázalo, že se některá obchodní jednání a řízení žalobce mohou uskutečňovat v Praze (stejně jako by mohla být uskutečňována jinde či odjinud). Proto bylo nadbytečné provádět dokazování zápisy z jednání s obchodními partnery ze dne 17.7.2012, 1.8.2012 a 8.11.2012.

Delegací místní příslušnosti není zároveň nikterak omezen stávající způsob využívání pražského sídla žalobce, nejsou dotčeny aktivity žalobce co do výběru místa pro organizování schůzek s obchodními partnery, případný obchodní význam „pražské

adresy“ pro žalobce není rovněž delegací nikterak devalvován. Žalobci tak nic nebrání v tom, aby si ponechal sídlo zapsané v obchodním rejstříku, a zachoval si tak před obchodními partnery prestiž, kterou zmiňuje v žalobě. Jeho právo na svobodné podnikání tedy nebylo nijak dotčeno. Z hlediska hospodárního fungování a výkonu daňové správy je však zásadní, aby „daňové sídlo“ žalobce představovalo místo, kde se uskutečňuje stěžejní ekonomická činnost žalobce, a kde tak může docházet k bezprostřednímu kontaktu správce daně s daňovým subjektem a k ověřování skutečností při výkonu podnikatelské činnosti žalobce. Je totiž pravděpodobné, že místní šetření či daňovou kontrolu, které mohou vést ke správnému vyměření daňové povinnosti, nebude možné účelně provést v místě sídla žalobce, kde se nenacházejí žádní jeho zaměstnanci, provoz ani listiny. Zdejší soud tak ze shora uvedených důvodů nepovažuje ani tyto žalobní námitky za důvodné.

Vzhledem k zákonnosti rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti nedošlo v daném případě ani k porušení § 13 daňového řádu.

Žalobce dále uvádí, že mu není jasné, jaké závěry ve vztahu k delegaci místní příslušnosti správce daně učinil ze skutečností, že žalobce má širokou škálu podnikatelských zájmů, a ze skutečností, že členové statutárního orgánu a společníci žalobce mají trvalé bydliště v obcích Kolín a Lišice.

Jak vyplynulo z napadeného rozhodnutí, ze skutečností, že má žalobce širokou škálu podnikatelských zájmů, nečinil žalovaný žádné závěry, pouze v odůvodnění napadeného rozhodnutí zde předměty podnikání žalobce vyjmenoval. Místa trvalých bydlišť jednatelů žalobce pak byla v napadeném rozhodnutí žalovaným použita toliko jako argument podpůrný (jedná se o adresy geograficky bližší k adrese provozovny než sídla v Praze. Nic z uvedeného není nosným argumentem napadeného rozhodnutí. Ani těmto žalobním námitkám tedy soud nepřisvědčil.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou další vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Vzhledem k tomu soud žalobu je nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

V. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. ledna 2018

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu